

Baad blev hundet fastere. Saaledes gik det da hen, indtil Krigen atter stod for Døren, og man maatte uvilke Kræfterne saa stærkt som muligt. Man begik da det store Misgreb, at naar man havde een Bataillonscommandeur, 4 Capitainer og et tilfrækkeligt Antal Lieutenanter og Underbefalingsmænd og Foll paa Papiret, saa satte man dem sammen i en Bataillon og sagde: „Vær saa god og marscheer ud“, saaledes at de mange Gange 8 Dage efter maatte deeltage i Fægtning. Det vil være indlysende og erkjendt, at Sagen ikke kunde gaae paa den Maade. Det er min fulde Overbeviisning, at en heel Deel af de Skuffelser, som vi desværre have lidt, vel langtfra udelukkende, men dog tildeels have været begrundede i den Mangel paa Orden og Fasthed, der fra Først af i den anførte Retning har været tilstede. — Disse Mangler ere nu bleve afhjulpne ved Hærloven af 1867. Det er ikke alene Regjeringen, der fra Først af har indbragt Forslaget til en ny Hærordning, som har villet støtte Reserven, men den har tillige haft en væsentlig Støtte i den lovgivende Forsamling, der endog selv gav Impuls til at styrke Reserven endnu mere, end der var foreslaaet. Resultatet deraf har viist sig dert, at, hvad jeg med Bestemthed tør paastaae, Reserwebataillonerne for Tiden ere saaledes beskafne, at de kunne rykke ligesaa kampberedte og ligesaa hurtigt ud som Liniebataillonerne. Men skulle vi da nu efter det foreliggende Finantslovsforslag, saaledes som det er kommet til os, blot for at skaffe enkelte Mennesker fri for Indkaldelse — hvilket derhos efter min Mening, som jeg senere nærmere skal berøre, vil være en Benpelse mod Enkelte, som ikke er kommen Andre tilgode — skulle vi, jeg gjentager det, for at skaffe endeel Mennesker fri for Indkaldelse og for at spare et ikke betydeligt Beløb i Penge, svække de indkaldte Reserwebatailloner meget betydeligt i Styrke under den Dvelse, som jeg maa ansee for i saa høi Grad nødvendig for dem? Det forekommer mig at være et meget stort Ansvar, som Repræsentationen derved vilde paatage sig. Jeg har søgt at skaffe mig nærmere Underretning om, hvorledes Forholdet vilde stille sig, og hvor stor Afgangen i Styrke vilde være, efter hvad der

er blevet vedtaget i det andet Thing. De ærede Medlemmer ville erindre, at en Reserwebataillons Styrke under Dvelse skal være 800 Mand. Forholdet vil nu imidlertid stille sig saaledes, at af de 5 Batailloner, der skulle indkaldes, vil den Bataillon, der vil blive stærkest efter det i det andet Thing Vedtagne, naae accurat 600 Mand, altsaa kun 3 Fjerdedele af sin rette Styrke, og de andre Batailloner ville allesammen blive meget svagere; to ville blive imellem 5 og 600 Mand, een vil blive under 500 Mand og een endog ikke stærkere end 350 Mand. Da Reserwebataillonerne ere formerede paa den Maade, at de kun have 1 Bataillonscommandeur, 4 Capitainer, 4 Premierlieutenanter og 8 faste Underofficerer (4 Obersergenter og 4 Sergenter), hvilke ikke til nogensomhelst Tid faae Leilighed til at uddanne sig i at føre Folkene uden netop under den hvert andet Aar forefaldende Ererceertid, saa troer jeg, at det vil være indlysende, at man maa være meget forsigtig, ikke alene for det faste Personale, der trænger til Dvelse, men ogsaa for det hjemsendte Befalingspersonale, der endnu mere trænger dertil, med at berøbe det Nyttens af denne Dvelse ved at svække Bataillonernes Styrke. Hertil kommer, at naar der iaar bliver indkaldt Mandskab af ældre Aargange, nemlig af Aargangen 1864, da fleer der ikke derved Andet, end hvad der skete ifjor, da der var Mandskab inde af Aargangen 1863. Det blev udtrykkelig udtalt, da Forslaget til Hærloven blev forhandlet, at man i de første Aar ikke vilde kunne holde sig nøiagtig blot til de Aarganges Indkaldelse, som Hærloven bestemmer, men at man paa Grund af Forholdene vilde være nødt til, indtil Hærloven blev fuldstændig gennemført, at gaae op i høiere Aargange. Dette er ogsaa sket i 1867, 1868 og 1869, og det vil ligeledes, som under Nr. 10 foreslaaet, finde Sted i 1870, saavremt man vil holde paa, at Uddannelsen er nødvendig ikke alene for Mandskabet, men ogsaa for Befalingspersonalet; det vil endnu fremdeles skee i 1871, men kun i en ringe Grad; efter hvad man kan see foreløbig, med ca. 600 Mand. Hvis man vil fritage det omtalte Mandskab for Indkaldelse iaar, saa vil det derved nyde en Begunstigelse, som i de